

טורי אנקלביץ עמירם
36593
בן מרים ומאיר
נולד ב- י"ג מרחשון תרפ"ט
התגייס לצה"ל ב- 1948
שרת בגדוד "אלון" (11)
נפל ב- ו' ניסן תשי"ח 15.4.1948
בעת מילוי תפקידו.

אוקלביץ עמידם (עמי"י)

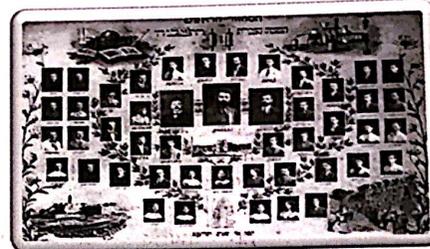
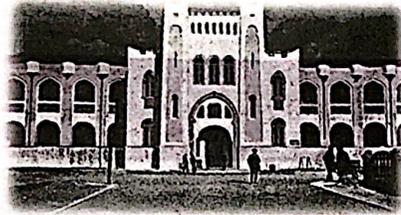
בנם של מרים ומאיר, אח לרחל, נולד ביום י"ג מרחשוון תרפ"ט (27.10.1928) בתל-אביב. סיים את לימודיו בבית-ספר "הכרמל" בהצטיינות ובגימנסיה "הרצליה" קיבל מלגה כאחד התלמידים הטובים ביותר. היה תאב-דעת ועם זאת אהב עבודת-כפיים. בימי חופשות היה לובש בגדי פועל ועזר לאביו, שהיה גן-תמזוג בו אהבת תורה, אהבת מלאכה ומשיכה לטבע. בלימודים הצטיין במיוחד במתימטיקה ולאחר שסיים את לימודיו בגימנסיה - והוא רק כבן 16 וחצי - עבר ללמוד הנדסה בטכניון העברי בחיפה. לפני כניסתו לטכניון התגייס לנטרות למשך שנה. לאחר החלטת האו"ם על החלוקה היה מראשוני המתגייסים מקרב חבריו בטכניון, אם כי ניתנה לו האפשרות להמשיך בלימודים. פעם בו הרען לנקום את דמי בן-דודו, שנפל בסלמה. הוא שירת כקשר וכנהג, בדרכי חיפה וסביבותיה. "כשהיינו עוברים בשלום את גשר רושמייה" - אמר פעם בעוזק - "שתינו תמיד לכבוד המארע, שכן בנם ניצלנו". כמה חודשים אחרי שהתגייס עבר לגליל ושירת תחילה כאפסנאי ואחר-כך כנהג. ימים מעטים לפני נפלו נשלח למחניים ולאילת השחר, אך לא רצה לשבת שם באפס-מעשה והצליח לשכנע את מפקדיו כי יתנוהו לצאת לפעולה.

ביום ו' בניסן תש"ח (15.4.1948) הצטרף להתקפה על מבצר המשטרה בנבי יושע, אשר נמסר על-ידי הבריטים לערבים, ושימש כנהג המשוריין הראשון. נזכר אש האויב נאלץ הכוח לסגת, אך עם הנסיגה התגלתה תקלה במשוריין. עמירם, שפתח את האשנב כדי לברר את סיבת התקלה, נפגע בראשו בצרור כדורי אויב, ובקוראו "נפעעתי", מת. נקבר באילת השחר.

ביום כ"ז באלול תש"ט (21.9.1949) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות העבאי בנחלת יצחק.

בתי הספר בו למד

גימנסיה 'הרצליה' – עבר מפואר ועתיד מזהירו שנים לאחר מותו של ד"ר בנימין זאב הרצל, נכתב בעיתון 'ההשקפה' (שנה ה' גליון מח'): 'צריך לבנות לכבוד הרצל שכונה גדולה עבריה, ימים עיר עבריה... שכל תושביה ידברו רק עברית... ובעיר העברית הזאת יכוננו על שם ד"ר הרצל בית ספר תיכון עברי. זה יהיה לעת עתה וזכרון שיגשים את תוכניתו הלאומית של יוצר הציונות המדינית. דברי חזון אלה הביאו ליסוד הגימנסיה העברית 'הרצליה', בעיר העברית הראשונה, תל-אביב. הגימנסיה 'הרצליה' נוסדה בשנת 1905 תרס"ו ע"י ד"ר יהודה מטמן כהן ורעייתו והיתה בית ספר התיכון הראשון בעולם שלימד בעברית. בשנת 1909 נבנה בנינו המפורסם ברחוב הרצל, שהפך לימים למרכז תל-אביב. המתכונן בתכנית 'אחוות בית', יבחין מיד במגרש הגדול שהוקצה להקמת הגימנסיה העברית הראשונה.

הטכניון – מכון טכנולוגי לישראל הוא אוניברסיטה בחיפה המתמקדת בהנדסה ובמדעים מדויקים. הקמפוס הראשי של הטכניון נמצא בנווה שאנן. בטכניון 18 פקולטות ויחידות אקדמיות. הטכניון הוא המוסד הראשון להשכלה גבוהה בארץ ישראל והמוסד הוותיק והמוביל בישראל בתחום המחקר הטכנולוגי. שיעורי הערב הראשונים החלו ב-14 בדצמבר 1924 וטקס הפתיחה הרשמי של התכניון התקיים ב-9 בפברואר 1925 [6]. 13 שנה לאחר הנחת אבן הפינה. בכך היה התכניון לאוניברסיטה הראשונה שפעלה בארץ ישראל. כשנפתח, היה שטח התכניון 46 דונם. היו בו שבעה מבנים, והלימודים התרכזו באחד מהם. סגל המוסד מנה אז שישה מורים, ולמדו בו שישה-עשר תלמידים בשתי מחלקות: ארכיטקטורה והנדסה אזרחית. בשנים הראשונות התמודדו מנהלי המוסד עם בעיות שונות, אך בעיקר עם המחסור בכספים.

שמאל צוקרמן
 עמיחי אורלינסקי
 מרדכי (קליבנסקי) אלון
 בן-גוריון (רבי) אלחנן
 אליהו אמסלם
 עמירם אןקילביץ'
 אלכסנדר בוקן

העיר תל אביב בה גדל

תל אביב-יפו היא עיר במחוז תל אביב במדינת ישראל, במישור החוף הדרומי, המרכזית מבין ערי גוש דן והשנייה בגודל אוכלוסייתה בישראל. העיר חברה בארגון פורום ה-15. תל אביב זכתה לכינוי "העיר העברית הראשונה" מכיוון שהייתה לכאורה המזם היהודי הראשון לבניית עיר בארץ ישראל בתקופת שיבת ציון המודרנית. היה זה מיזם חדשני של ציבור מאורגן, שחלקו אנשי היישוב הישן וחלקו אנשי היישוב החדש בשיתוף עם מוסד ציוני בראשית דרכו - קרן קיימת לישראל. מיזם אשר החל ברעיון ותכנון המימון, עבור בניית המסד והטפחות עצמם, וכלה בניהול העיר, שרובם המוחלט של תושביה יהודים. תל אביב נוסדה רשמית בשנת 1909 כשכונת "אחוזת בית", כשם האגודה שייסדה אותה. המטרה המוצהרת הייתה להקים עיר עברית לצד יפו הערבית. שנה מאוחר יותר, ב-1910, נקראה העיר החדשה "תל אביב", ובתוך כארבעה עשורים צמחה לכרך שהיה גדול פי כמה מיפו. רשויות המנדט הבריטי העניקו לתל אביב מעמד של עיר בימאר 1934. ב-1949, לאחר הקמת מדינת ישראל, אוחדו מוניציפלית שתי הערים ונוצרה עיריית תל אביב-יפו המנהלת את העיר המאוחדת, אף שבמובנים מסוימים עדיין נהוג להתייחס ליפו ולתל אביב כאל שתי ישויות אוטונומיות נפרדות. בשנת 2009 חגגה העיר מאה שנים להיווסדה.

תל אביב רחוב הרצל בשנות הארבעים

בשנות ילדותו

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב־פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ־ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי־אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אופקים – התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובד־האדמה ויושב־הכפר: עקשנות, צמידות

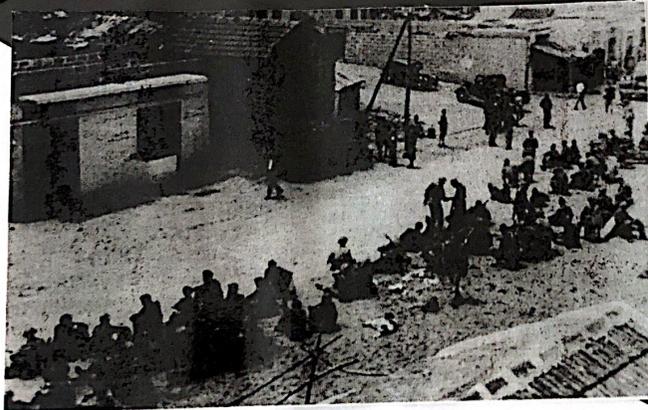
גדוד 11 – "אלון" (חטי' גולני, עורד)
ראשיתו בגדוד ה' של חטיבת לבנוני. עם פיצולה של החטיבה, בסוף פברואר 1948 לגולני ולכרמלי הוסב שמו לאלון. כבר בדצמבר 1947 הועברה פלוגה מהגדוד לגליל העליון המזרחי. ב־6.3.1948 הועבר הגדוד כולו מחיפה לגליל העליון המזרחי והועמד תחת פיקוד חטיבת גולני, היה זה גדוד החי"ש הראשון אשר הועבר ממחוז המקורי אל מרחב אחר. עובדת זו גרמה לקשיים כיוון שכימים ההם עדיין היו המגוייסיים רגילים לשנת בסביבת מקום מגוריהם ולהתבסס אפסנאית על עצמם, משלחי אפריל ועד ראשית יוני 1948 פעל הגדוד תחת פיקוד חטיבת יפתח. אל הגרעין החיפני הצטרפו עם הזמן מגוייסיים חדשים מרחבי הארץ. בהפוגה הראשונה הועבר לחטיבה תשע (עורד). פעולותיו העיקריות: הגנת חיפה (עד סוף פברואר 1948), הבטחת התחבורה בגליל, הגנת רמות נפתלי, התקפות על נבי'ושע, קרבות בלימה במשמר הירדן ובמלכיה. מפקדי הגדוד: ישראל ליטוארליאור, אביעזר פרידמן.

מבצע יפתח

מבצע יפתח שהחל ב־1 במאי 1948 נועד לשחרר את מורח הגליל העליון ולהשתלט על דרכי התחבורה בו. בראש המבצע עמד מפקד הפלמ"ח, יגאל אלון (פייקוביץ), ושמו הורכב מהאותיות הראשונות של יגאל פייקוביץ ותלחי. השתתפו במבצע: הגדוד הראשון והשלישי של הפלמ"ח וגדוד חי"ש, שאוחדו לחטיבת יפתח. החטיבה השתלטה על משטרת ראש פינה, המחנה הצבאי שעל ידה ושדה התעופה מתנייס. היא טיהרה את אזור בְּטִיחָה (כורים של ימנו). ביריה ועין זיתים נכבשו. כך הוחב ציר התגבורת ונפרץ המסדרון אל הרובע היהודי בצפת. הדרך לגליל העליון המזרחי נפתחה, ונחסמה האפשרות להעביר תגבורת לצפת הערבית. ב־1 במאי תקף "צבא ההצלה" את רמות נפתלי הנצורה. אולם בסיוע טייסת הגליל החזיקו המגינים מעמד. כוחות ערביים אחרים תקפו את דן, דמנה, כפר סאלד ושמיר. ב־3 בחודש החל מבצע מטאטא בו טיהרה חטיבת יפתח את השטח שבין צפון הכנרת ועד ראש פינה.

לאחר ההתקפה על כפר סלמה

**"ביחוד פעם בו הרצון לנקום
את דמי בן דודו שנפל בסלמה"**

תקופתו כנוטר

דוח תלזים מול שאר ים לפי שם

מס"ד	מ.א.	שם משפחה	שם פרטי	דרגה	תקן	שם יחידת אם	שם יחידת הצבה	שם יחידת סיפון	שם יחידת קודמת	תיק תלז	מ.ש.י.ח.
1	36593	אוקרביץ	עמרם	טרור	זכרון	אם	יחידת הצבה	חטיבה 11	שם יחידת קודמת	05000	חובה

מ.ש.י.ח.	מ.ש.י.ח.	מ.ש.י.ח.	מ.ש.י.ח.								
1	15/04/48	1	ניסן	חשון	46574	לטר	11	נחלת-יצחק	ישראל	פענוח זירת פנינה	לפנת פנינה

שם משפחה שאר	שם פרטי	קידמה	ת.ל.ז	פרטי איש הקשר
שקד	רחל	אחות	00/00/00	

שם ישוב	שכונה	רחוב	מספר בית	מיקוד	טלפון
כפר סבא		כנרת	1616	44201	09-7659937

מועצה אזורית הגליל העליון
והמשפחות השכולות - מודיעות על

אזכרה לנופלים

שתתקיים ביום ראשון, 13.4.03, בשעה 12.00, ליד קבר האחים במצודת-כת.

דוד שורק	אברהם כהן	דוד צרקסקי
ספי אהלי	יהוד ערמוני	משה נאמן
ישראל לוינסקי	אריה ברזילי	אמנון יקותיאל
משה סנשי	אליעזר פוטרמן	אליעזר שבט
עמידם אנקלביץ	צבי הורוביץ	בועז עמיקם
יוסף גוטמן	שלמה מזרחי	מלאכי מוסקוביץ
יעקב איצ'יקזון	חנן כוכבא	אמנון אקרמן
אליעזר בן נבט	יצחק יזרעאלוביץ	יובל טולצ'ינסקי
מאיר בן בשט	מרדכי דאוך	נחמיה ויסוצקי
		פילון פרידמן

חדר ההנצחה לנופלים יפתח במקום בשעה 11.00.